

lig een Ting i hans Foredrag, jeg maa fremhæve, nemlig at man ogsaa kunde tænke sig den Mulighed, at den Mand, en Frimenighed ønsker at faae til Præst, har udbredt saadanne Bæresætninger, at det vilde være urigtigt, om Kirkebestyrelsen indstillede hans Valg til Stadsfæstelse. Denne Tanke, som tydeligt og klart blev udtalt af den ærede Folkethingsmand, tiltræder jeg ganske. Det var ikke min Mening i mit tidligere Foredrag i det Hele taget at pointere alle de mulige Tilfælde, der kunde være, men ganske vist staaer det mig klart, at ligeoverfor en Geistlig, som i Lære og Wandel og navnlig i Sjælesorgen er af en saadan Beskaffenhed, at man Intet paa hans Virken i denne Retning har at udsætte, maa Stadsfæstelsen væsentlig blive en Formsag.

Jeg maa maaskee tillige benytte Leiligheden til at indhente en Forsømmelse, jeg gjorde mig skyldig i igaar, idet jeg udtalte mig om de Endringsforslag, der af forskjellige ærede Medlemmer ere stillede. Jeg troer, at jeg dengang undlod at berøre det Endringsforslag, som gaar ud paa en friere Bevægelse, om jeg maa bruge dette Udtryk, for Frimenigheden med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvem den skulde have til Kirkesanger. Jeg maa med Hensyn hertil udtale, at det forekommer mig at være correct, saaledes som Sagen i dette Punkt er foreslaaet ordnet i det oprindelige Lovforslag, saavidt jeg husker, i Forslagets § 3, hvorefter der er givet Biskoppen en større Indflydelse paa Ansættelsen af Kirkesangeren. Naar man seer hen til, at denne Kirkesanger ligesom Præsten skal med Hensyn til Kirkebøgerne staae i et lignende Forhold som det, hvori Folkekirkens Præster og Kirkesangere staae, saa anseer jeg det for correctest, at Biskoppen faaer denne controlerende Indflydelse, som Lovforslaget tillægger ham. Derfor kan jeg ikke sige, at dette Endringsforslag egentlig tiltaler mig, men paa den anden Side maa jeg igjen bemærke, at det for mig alligevel er et underordnet Punkt, skjøndt jeg ganske vist foretrækker Lovforslagets Bestemmelse herom.

Saall: Den ærede Rigsdagsmand, som sidst havde Ordet, udtalte sig ogsaa igaar under Begyndelsen af Forhandlingerne meget stærkt

mod det Forslag, der er blevet fremsat af Udvalgets Fleertal; han erklærede dengang endogsaa, at efter hans Formening vilde Lovforslaget ved Vedtagelsen af dette Forslag blive i sit Grundvæsen foruansfætt. Han blev efterfulgt af flere Talere, der udtalte sig med ikke mindre Styrke, ja, med endnu større Skarphed og jeg kan sige Hestighed, mod dette Forslag. Der var dem blandt disse, der meente, at Lovforslaget ved Optagelsen af en saadan Bestemmelse deri vilde blive til et tomt Skin, ja, jeg troer endogsaa, at der var En, der hittede, at det derved kun vilde blive en Haan mod det egentlige Lovforslag. Jeg skal imidlertid ikke holde mig til disse Talere, men nærmest og væsentligst til den nævnte Rigsdagsmand og det af den bobbelte Grund, at han veels er optraadt fra Begyndelsen af ikke blot som Medforslagsstiller med Hensyn til Loven, men endogsaa som Ordspører for dette Forslag, og at han derefter ved Thingets Valg har havt Sæde med i det Udvalg, som her blev nedsat i Anledning af dette Lovforslag. Naar han saaledes i sin første Egenstaaelse maa ansees for at være fuldtvælst kendt med den virkelige Tanke i Lovforslaget, saa er han jo ogsaa i sin anden Egenstaaelse bleven fuldstændig og nyie kendt med den hele Tankegang og Aand, hvori Endringsforslagene ere blevne fremsatte i Udvalgene, ogsaa af det Fleertal, han bekæmper. Ligeoverfor ham kan det derfor med fuldstændig Bestemthed og afgjørende Visshed siges, at der kun er blevet bestaaende en eneste Forskjel mellem ham og Udvalgets Fleertal, nemlig den med Hensyn til den kongelige Stadsfæstelse paa det af vedkommende Frimenighed trusne Valg af en Præst; til alle de øvrige Forslag, der ere fremsatte af Udvalget, er jo det ærede Medlem selv optraadt som Medforslagsstiller, og selv med Hensyn til dette ene Punkt, som jo ogsaa har givet Anledning til den største Deel af den Discussion, der har fundet Sted, har den ærede Rigsdagsmand været saaledes stillet, at det med fuld Frihed kan siges, at han er fulgt med paa en lang og stor Deel af den Vej, som har ledet dette Forslag, inden han skilte sig fra Udvalgets Fleertal. Det forekommer mig nu, at det ærede Medlem idag har fremsat nogle Uttringer, som noget skulde svække den saaledes af